

قصه جام

۲۱ روایت از ۲۱ جام جهانی قبلی

انفجار فوتبالی

دوست دارید با یکی از پرگل ترین، زیباترین و هیجان انگیزترین جام های جهانی تاریخ فوتبال آشنا شوید؟ برای این کار کمی به عقب بروید، در واقع به طور دقیق تر ۶۸ سال پیش. البته از همان موقع بود که به باور برخی کارشناسان «جام جهانی مدرن» آغاز شد. با این حال این حرف تا حدودی گزافه بود چون رگه هایی پررنگ از فاشیسم، سیاست و نژاد پرستی در جریان رقابت ها دیده می شد. به هر حال پنجمین دوره جام جهانی به سه شهر سوئیس رفت، در واقع به دلیل سالگرد تاسیس فیفا جام جهانی را در این کشور آرام اروپایی و در سه شهر آن یعنی بازل، لوزان و برن برگزار کردند. همه منتظر بودند مجارستان بیاید و همه تیم ها را ببرد و قهرمان شود. این تیم آن زمان قدرت بلامنزاع فوتبال جهان بود و کمتر رقیبی داشت اما پیش بینی ها درست نبود. شگفتی جام جهانی همین مجارستان بود که در دور آغازین جام جهانی ۸ بر ۳ آلمان غربی را برد اما در فینال مقابل همین تیم، ۳ بر ۲ نتیجه را واگذار کرد و به شکلی عجیب قهرمانی را از کف داد تا میلیون ها مجاری انگشت به دهان بمانند و در اندوه عمیقی فرو بروند. خشم مجارها بسیار زیاد بود چون در جریان این دیدار دو، سه بازیکن تیم ملی مجارستان آسیب دیدگی داشتند اما قوانین فوتبال آن زمان کامل نبود و قانونی به نام تعویض بازیکن در زمان مصدومیت وجود نداشت. به همین دلیل مجارستان با همان بازیکنان مصدوم و روی زمین افتاده، بازی را ادامه داد. نتیجه اش هم مشخص بود، آلمان غربی با استفاده از این موقعیت ۳ گل زد و در نهایت هم قهرمان شد. این دیدار پایانی زیر باران شدید ورزشگاه برن سوئیس برگزار شد. جام جهانی فوتبال ۱۹۵۴ جایگاه بزرگی برای رقم خوردن یکی از بزرگ ترین جنجال های تاریخ این رقابت ها شد، جایی که دیدار مجارستان و برزیل به درگیری وزد و خورد در رختکن هم رسید.

با تمام این حاشیه ها، شمار گل های جام جهانی ۱۹۵۴ به شکلی عجیب بالا بود. نقطه اوج دیدار اتریش و سوئیس بود که ۷ بر ۵ به پایان رسید. در ۲۶ دیدار انجام شده در آن دوره، ۱۴۰ گل رد و بدل شد که بی نظیر بود و بهترین میانگین گل برای هر بازی در کل تاریخ جام جهانی نیز مربوط به همین ۱۹۵۴ سوئیس است.

مسی باز هم فرشته امید آرژانتینی ها شد
خروش لئو

هزاران آرژانتینی که خیابان های منتهی به ورزشگاه لوسیل را طی می کردند، فقط تصویر یک نفر در فکر و ذهن شان نقش بسته بود: لیونل مسی. تمام امید و آرزوهای هواداران آرژانتین طی پنج دوره اخیر جام جهانی به نابغه شماره ۱۰ بوده و حالا که قرار بود در دومین بازی مرحله گروهی جام جهانی ۲۰۲۲ مقابل رقیبی سرسخت همچون مکزیک قرار بگیرند، تنش و اضطراب هم در کنار این امیدواری جا خوش کرد. آنها می دانستند که شکست یا نگرفتن امتیاز بعد از دو بازی به معنای پایان این جام برای البی سلسته است. مسی هم خوب می دانست که این آخرین فرصت او برای رسیدن به تنها افتخاری است که در کلکسیونش ندارد. مسی امید یک ملت را روی شانه های خود احساس می کرد و بار دیگر توانست به خوبی جواب اطمینان مردمش را بدهد. ساعت بازی دقیقه ۶۴ را نشان می داد. با هر پاسی که بین بازیکنان رد و بدل می شد، فشار روی تیم و به خصوص روی مسی بیشتر می شد. او خوب می دانست که شکست آرژانتین در این مرحله با هر دلیل و توضیحی، می تواند شکست مسی باشد. چند دقیقه ای می شد که او در حاشیه قرار داشت اما به یکباره به متن ماجرا آمد تا تیم ملی مکزیک جدیدترین قربانی پای چپ جادویی اش شود. آنخل دی ماریا با یک پاس ساده، توپ را به مسی رساند و او توپ را به جایی فرستاد تا گیلرمو اوچوای شکست ناپذیر را مغلوب کند.

در میان صدای کرکننده هواداران آرژانتین، مسی با همان شادی همیشگی اش به سمت سکوها رفت و هم تیمی هایش دور او حلقه زدند. بقیه بازیکنان به سمت وسط زمین حرکت کردند، مسی بار دیگر به سمت هواداران برگشت و فریادی از سر شادی زد. او می دانست این فریاد چه معنایی برای مردم آرژانتین دارد و مردم هم می دانستند این حرکت چه معنا و مفهومی برای ستاره شان دارد؛ این یعنی یک الهام دوسویه. شاید اصلا حرف بی معنایی نباشد که بگوییم خیلی از هواداران آبی سلسته در ورزشگاه لوسیل بعد از گلزنی مسی، خودشان را در بازی فینال در روز ۱۸ دسامبر در همین ورزشگاه تصور می کردند. بدون شک تاثیر گل مسی بود که انزو فرناندز جوان در دقیقه ۸۷ پیروزی تیمش مقابل مکزیک را تثبیت کرد.

آنها حالا برای صعود از مرحله گروهی به برد مقابل لهستانی نیاز دارند که روبرت لواندوفسکی را دارد اما مردم آرژانتین خوب می دانند که باید به پای چپ مسی بیش از هر چیز دیگری در دنیای فوتبال ایمان داشت. حرف های خود مسی بعد از این بازی نفسگیر هم نشان می دهد که او به درستی جایگاهش نزد مردم آرژانتین را درک کرده است: «ما حالا دیگر نمی توانیم تسلیم شویم. همه بازی ها برای ما فینال است و دیگر نمی توانیم اشتباه کنیم. ما می دانیم که باید برنده شویم و راه و روش آن را هم خوب بلدیم.»

چهار قهرمانی در UCL، هفت توپ طلا و ۱۰ قهرمانی در لالیگا با بارسلونا در ویتترین افتخارات اعجوبه خودنمایی می کند. او سال گذشته به حسرت قهرمانی در کوپا آماه ریکا هم پایان داد و با شکست برزیل در بازی فینال، این جام را بعد از نزدیک به دو دهه به خانه اش برد. حالا همه می دانند که جام جهانی برای آرژانتین تازه شروع شده است زیرا هر جا که لیونل مسی باشد، امید هم وجود دارد.

حسین خلیلی گروه ورزش